

9,1 Igazat mondok Krisztusban, nem hazudom, a lelkiismeretem *tesz mellettem* tanúságot a Szentlélekben, 2 hogy nagy a szomorúságom, és szívemnek fájdalma szüntelen. 3 Hiszen azt kívánám, hogy magam legyek átkozottként távol Krisztustól testvéreimért, test szerint való rokonaimért, 4 az izraelitákért, akiké a gyermekké fogadás, a dicsőség, a szövetségek, a törvényadás, az istentisztelet és az ígéretek, 5 övék az atyák, és test szerint Krisztus is közülük való, aki Isten mindenek fölött, áldott legyen mindörökké! Ámen.

6 Az nem lehet azonban, hogy Isten ígéje meghiúsult. *Csak* hogy nem mind izraelita, aki Izraeltől származik; 7 és nem is mindnyájan Ábrahám fiai azért, mert az ő leszármazottjai; hanem: »Izsák utódait hívják majd a te utódodnak«. (Ter 21,12) 8 Más szóval: nem azok fiai Istennek, akik a test fiai, hanem az ígélet fiai számítanak utódnak. 9 Az ígélet *pedig* így hangzik: »Ez idő tájban eljövök, és Sárának fia leszek«. (Ter 18,10) 10 Ezt nemcsak az ő esete mutatja, hanem Rebekáé is, aki egytől, Izsák atyánktól fogant a fiait, 11 és mielőtt még megszülettek volna, s akár jót, akár rosszat tettek volna – azért, hogy az Isten szabad választása megmaradjon –, 12 nem a tettekért, hanem a meghívó akaratából Rebekka ezt a kijelentést kapta: »az idősebb lesz a fiatalabbnak a szolgája«, (Ter 25,23) 13 amint írva van: »Jákobot szerettem, Ézsaut pedig gyűlöltem«. (Mal 1,2-3)

14 Mit szólunk ehhez? Nem igazságtalanság ez Isten részéről? Semmi esetre sem! 15 Hiszen így szól Mózeshez: »*Valóban* könyörülök azon, akin könyörülök, és *valóban* irgalmazok annak, akinek irgalmazok«. (Kiv 33,19) 16 Tehát nem *azé* (az *üdvösség*), aki akar, sem aki törekszik, hanem a könyörülő Istené. 17 Az Írás *pedig* azt mondja a fáraónak: »Azért *emeltelek fel* téged, hogy megmutassam rajtad hatalmammat, s nevedet világszerte hirdessék«. (Kiv 9,16) 18 Azon könyörül tehát, akin akar, s azt *keményíti meg*, akit akar.

19 Azt mondd majd nekem erre: »Akkor miért *hibáztat* mégis? Hiszen ki állhat ellen az ő akaratának?« 20 Ember! *Inkább te ki vagy*, hogy *vitatkozol* Istennel? Vajon kérde-e az edény a formálójától: »Miért alkottál engem ilyennek?« (Iz 29,16) 21 Nincs-e a fazekasnak hatalma az agyag fölött, hogy ugyanazon anyagból az egyik edényt tisztességgel készítse, a másikat dicstelenre? 22 *Mi van akkor, ha Isten úgy akarta haragját megmutatni és a hatalmát megismertetni, hogy nagy türelemmel hordozta a harag edényeit, amelyeket kárhozatra szánt, illetve hogy megismertesse dicsőségének gazdagságát az irgalom edényein, amelyeket dicsőségre szánt – minket, akiket meghívott nemcsak a zsidók, hanem a pogányok közül is?*